

845

Lorenzana

Oratio in laudem D. Thomae

1767

A

9.

390

no 9

875

~~3~~

383.

Leg 11 pag 20

U/Bc LEG 11-2 nº875 HTCA

5>0 0 0 0 4 7 0 8 7 3

UVA. BHSC. LEG.11-2 nº0875

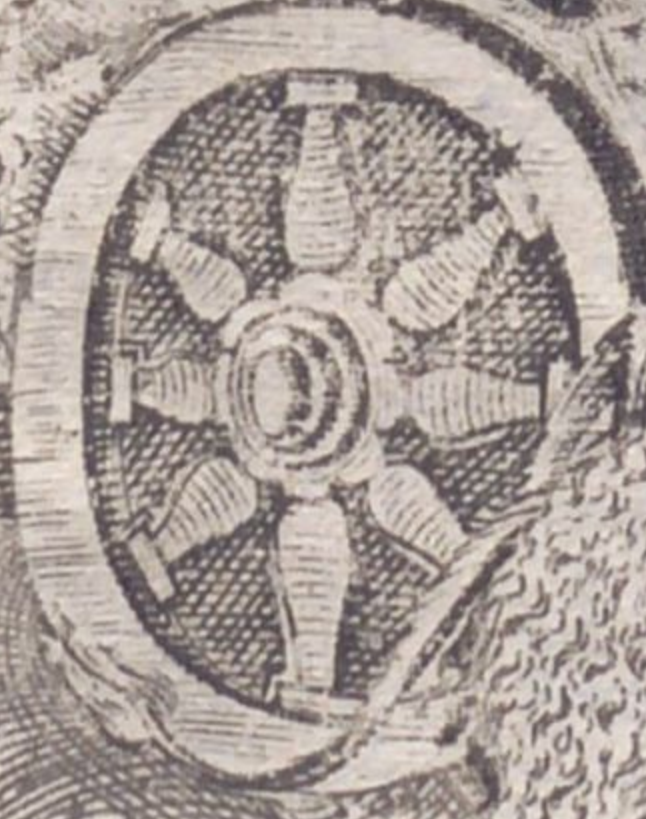
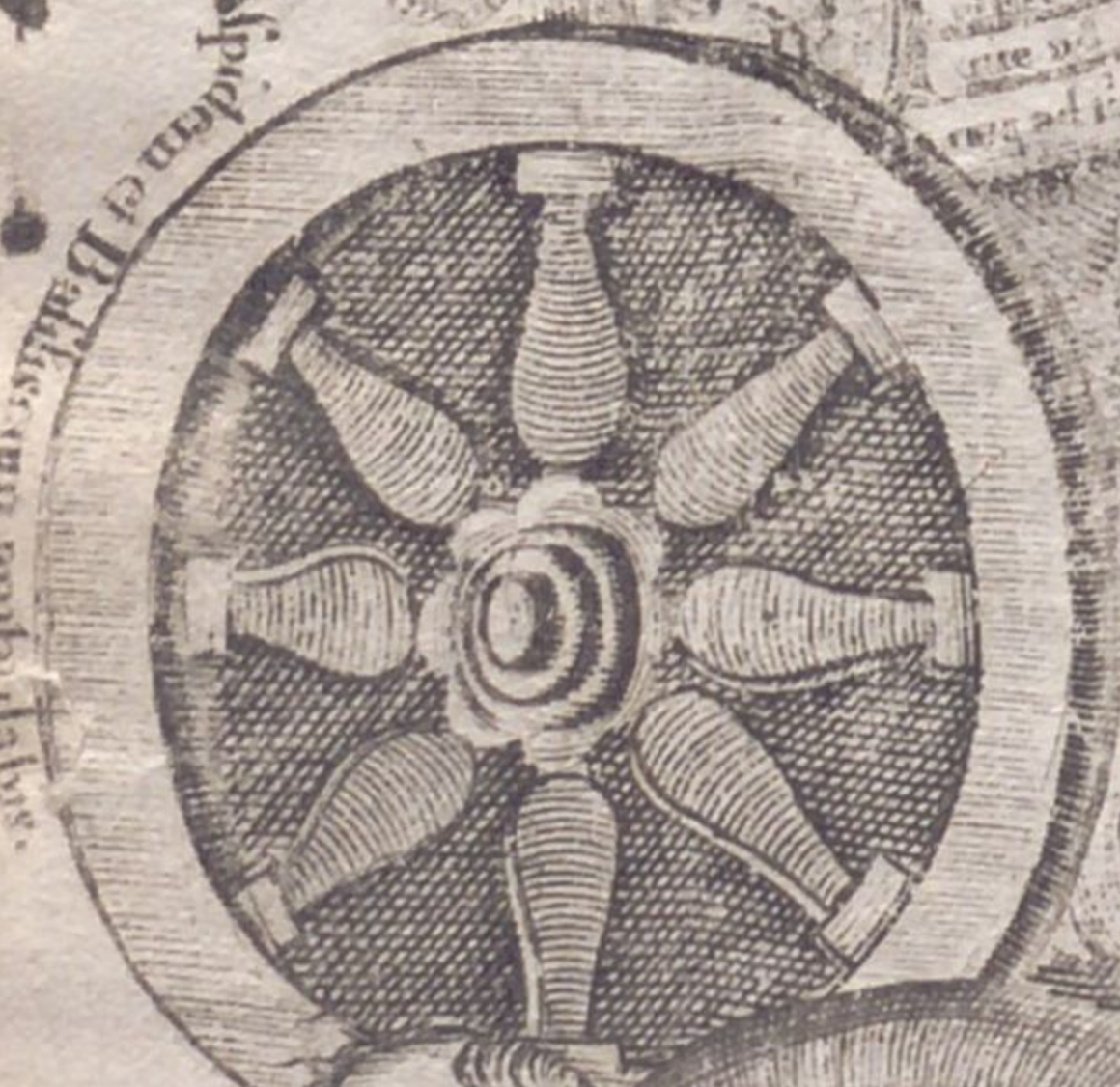

Divus THOMAS Doctor Angelicus. Cōmunis. Eucharisticus que.

Rexis Mater de imperatoribus
tuorum sa...

Super

Lubere, utque adhibe
Thomas parvipendens exit?

Tolle Thomam et dissipabo Ecclesiam

UVA. BHSC. LEG.11-2 n°0875
Colegia Real de S. Lucas...

Jph. Nava sc.

Anglph. d. 1767.

PRIMA ORATIO

HABITA

In Regio ac Pontificio Angelopolitano
Seminario Sanct. Apost. Petri & Joann.

IN LAUDEM

ANGELICI DOCTORIS

**D. THOMÆ
AQUINATIS,**

QUAM VESPERÈ DIE VII. MARTII
ANNO DOMINI M. DCC. LXX.

JUSSU

ILL^{MI}. D. D.

**D. FRANCISCI
FABIAN ET FUERO**

Hujus Dioeceseos Meritissimi Præsulis, Lepidè ac
Luculentè egit ejus Familiaris

**D. GREGORIUS ALPHONSO
VILLAGOMEZ ET LORENZANA,**

Sacrae Theologiæ Candidatus, Alumnusque perillustris
Academiae humaniorum Litterarum magnificè erectæ
in ipso Regali Gymnasio à prælaudato Angelopolis
Antistite.

PRIMA GRATIA

HABITA

In Regio de ...
Seminario ...

IN LAUDE M

AN ...

...
...
...

...
...

...
...

...

JUSSU

...
...

...
...

...

...
...

...

UOD INNUMERIS ABHINC

annis habebamus in votis, id tandem ali-

quando sumus Divino propitio Numine

consecuti; Jàm faustum *affuit tempus quo*

nobis *Sol refulsit qui prius erat in nubi-*

lo; Jàm Virtutes Doctoris Nostri D.

THOMÆ AQUINATIS, amplissimo in

hocce loco in EJUS Solemnitatis die hacte-

nùs inauditas, non laudare solùm datur

sed

sed prædicare: Dolebamus equidem antea
ac vehementer angebamur quòd cum singu-
la fermè Sanæ Doctrinæ Domicilia TANTI
HEROIS Præconia resonarent, nos EJUS
Discipuli fidelissimi eramus tanquàm muti
atque elingues; Nunc autem ad unum om-
nes gaudemus, omnes exultamus, omnes
incredibili voluptate perfundimur, Ipsi etiam
istius Celeberrimi Seminarii Parietes ho-
diernam diem quodammodo celebrare vi-
dentur. ; Ast Ego, qui ad dicendi exercita-
tionem minimè unquàm incubui, atque
bonarum Artium prorsus ignarus sum, in

Cons-

Conspectu Sapiientissimi Præsulis, lectissimo-
 rumque hominum adstante numerosa fre-
 quentia, hanc novam sum Panegyrim ha-
 biturus! ; Qui infirmus ipse admodum & im-
 bellis onus adeò grave sustineam humeris!
 ; Quidnam loqui queam EO dignum CU-
 JUS nè Nomen quidem gloriæ vacuum est!
 ; CUI nemo quantolibet ingenii flumine fa-
 cundiaque polleat, meritum impertire potest
 honorem! ; CUI postremò commendan-
 do soli Angeli pares! Verùm dùm aliundè
 considero quàm doctè Cyrenæus Poeta di-
 xerit facile esse laudare Appollinem in quo
 tot

tot ac tanta laudum sunt argumenta: Multa
 mihi dicendi de D. THOMA, CUJUS sa-
 nè magnificarum laudum uberrima seges
 cuique, cæco licèt, manifestè patescit, lo-
 cum arbitror esse; Et quamquàm illarum
 unaquæque sibi quasi primas asciscere con-
 tendat, atque aliàs fortè anceps fluctuaret
 animus, nè quam potissimum susciperem
 decantandam scirem, in nihilo tamèn ap-
 tiùs in præsens meam existimo orationem
 versari posse quàm si ostendam: *Præ*
DOCTORE ANGELICO Theologia
nullum deligendum esse Magistrum. Vos
 verò,

verò, Antistes Ill^{me}. àc reliqui Auditores or-
natissimi, quidquid locuturus sum confido
lætis auribus excepturos, namque & mihi in-
signis vestra humanitas satis est explora-
ta, & nihil vobis omnibus re agenda neque
gratius auditu potest esse neque jucundius.

Quemadmodùm quicumque milita-
ri arti operam dare exoptet, sibi primùm
ad imitandum eum proponere debet Du-
cem qui cæteris, triumphis partis, antecellue-
rit, sic Doctrinæ Sacrae cultorem decet se-
qui illius vestigia qui Orthodoxæ Adver-
sarios fidei vi expugnaverit validiori; et
B qui-

quidem, cum omni ævo Tenebrarum Prin-
 ceps pervicaci ardens cupidine subvertendi
 firmiter stabilitam Ecclesiam, plurimorum
 Mortalium mentes cæcis imbuerit errori-
 bus, numquam Dei munere defuerunt Bel-
 latores strenui qui eosdem radicitus evel-
 lerunt; Gentilium vana figmenta confuta-
 runt Justinus Martyr, Origenes, Minucius
 Felix, Tertullianus, Clemens Alexandrinus,
 Athenagoras, Arnobius, Lactantius, Euse-
 bius. Judæis acerrimum indixere bellum
 Justinus idem, Cyprianus, Tertullianus,
 Chrysostomus. Ebionitarum, Cerinthiano-
 rum

rum hæreses, Valentinianorum fabulas,
 Gnosticorum & Carpocratianorum spur-
 cissima Dogmata refellit S. Irenæus. Mille-
 narios, Sabellianos, Paulionistas exarmavit
 Dionysius Alexandrinus.

Alij item non pauci extitere Sancti
 Patres piique Viri, quorum unusquisque
 idgenus pestes suo reptantes tempore ab-
 jecit; At D. THOMAS non unam tantum-
 modò aut alteram, sed cunctas uno impe-
 tu extinxit; Nullum omninò errorem,
 nullum commentum, nullum delirium ab
 Orbe condito doemonica invenit impietas,

quod

8
quod IPSE illicò non prostraverit atque in
Avernum propulerit; Si nova nascantur
monstra, arma expedita reservat quibus
illa, Herculis instar monstrorum domitoris,
enecet; Si velut hydra renascantur, capita ex-
cidet & premet numquam deinceps repullu-
latura; IS est profectò, IS est, *CUJUS Scrip-
torum clypeo Militans Ecclesia Haretico-
rum tela feliciter eludit*; IS est, QUI eam-
dem *Apostolicam Ecclesiam infinitis con-
futatis heresibus illustravit*; IS est, QUI,
sicut alter David, *contrivit inimicos undique
& extirpavit Philistiim contrarios usque
in hodiernum diem.* Prop.

Propterea SANCTO PRÆCEPTO.

RI contigit quod de se Hieronymus ait,
 ut *Ecclesie hostes omnes, suos quoque fe-*
cerit inimicos; Hi, nempè, utpotè mali
 praviq̄ue ingenio, quoniàm tàm nervosum
 Athlétam versutiis & ineptis cavillationibus
 substernere non valebant, in eum turpia
 convicia & iniquas calumnias jactitabant;
 ; Quid non excogitarunt Calvinus, Brencius
 atque Bucerus? ; Quid non machinati sunt,
 ut DOCTRINÆ SUÆ FULGENTISSI-
 MÆ atras tenebras obducerent? ; Quem la-
 pidem reliquit intentatum illa vorago àc
 gur;

gurges vitiorum, illud obsessum omni
 crimine caput, ille coluber venenosus, No-
 vatorum signifer, cujusvisque horren-
 dinoris Author Lutherus, qui VAS ELEC-
 TIONIS BENEFICENTISSIMUM *Phia-*
lam iræ Dei garrire ausus est ut ejus fa-
 mam obrueret?

Enimverò contrà Christi Grex almus
 quippè qui planè perspectum habet quàm
 magni emolumenti ANGELICA sit DOC-
 TRINA Ipsam sempèr singulari amore &
 studio complexus est; Ipsam, quotièscumque
 sevis fuit vexatus procellis, non secùs àc tu-

CUM

tum portum munitissimumque petivit;
 Ipsam tanquam *certissimam Christianam*
Doctrinam regulam quibusque in Conciliis
 post illius Obitum celebratis excépit; Nàm
 (ut reliqua præteream) Florentinum, at-
 que omnium post memoriam hominum
 famosissimum Tridentinum quanti D.
 THOMAM duxerint, incredibile memora-
 tu est; Et herclè in Florentino ejus armis
 Latini induti ingentem Græcis admiratio-
 nem attulerunt, Joannes præsertim á Mon-
 tinegro, Ordinis Prædicatorum immortale
 decus, qui ità tùm claruit ut nemo ma-
 gis

gis; Hic unus cum super Sancti Spiritus
 processione in Græcorum Scientissimos
 iniisset disputationem, aqua omnibus hæ-
 sit, omnesque convicti argumentorum ro-
 bore & potentia obmutuerunt; Sciscitati
 itaque undè tantam Latini deprompsissent
 eruditionem, quisvè eis tam fortes gladios
 ad sua Dogmata propugnanda suppeditas-
 set, reque manifestò comperta, SUMMAM
 CONTRA GENTES, simul alteram SUM-
 MAM THEOLOGICAM Tripartitam S.
 THOMÆ transferre in Linguam ver-
 naculam decreverunt, ut non minùs to-
 tius

tius Orbis * quàm Ecclesiæ Latinæ foret * P. Camb-
blât.

Oraculum.

Jàm verò talem Nostro DOCTORI
honorem Tridentinum Concilium præ-
stitit qualem nullum unquàm absdubio alijs
Adeste, quæso, animis, Viri humanissimi,
& audite istius veritatis testimonium quod-
dam egregium. Posteaquàm fusè & copiosè
Patres ea de materia disseruerant, an Jesus-
Christus nocte Cœnæ Apostolos initiasset
& consecrasset impresso caractere, affirmans
tandem opinio fuit communi confirmata
consensu; Jamjàm Canon conficiendus erat,

C

cùm

cùm en repenti Unus pro sententia oppo-
 sita clamat, Authorem D. THOMAM
 appellans, qua voce cuncti commoti pro-
 tinùs ab incepto desistunt, librum adduci
 jubent, revisunt locum; Is cum primo as-
 pectu dubius atque multiplex appareret,
 in sequentem diem sententiam differunt,
 ne, re minùs meditata, adversum fortassè
 vero sensui jus pronuntiarent; Quid, ama-
 bò, præclarius, quid gloriosius, quid ho-
 norificentius dici potest?

Verùm quid mirum, cùm eadem ob-
 servantia istud Concilium S. THOMAM af-

fe.

fecerit, qua Tertullianum S. Cyprianus No-
 tario suo dicens cum Tertulliani Opera pete-
 bat: *Da Magistrum!* Etenim nihil sancie-
 bant Patres quod à suis præceptis vèl latum
 unguem recederet, quin etiam ad quas-
 cumque solvendas difficultates ipsum con-
 sulebant, atque * *ut ad lydium lapidem,*
si quid ambiguitatis, si quid controversie
exoriretur, communibus votis referendum
existimabant; Quamobrè perperuò unà
 cum sacris libris SACRAM SUMMAM
 præsentem uti eorum comitem intuebant-
 tur.

* Orator
 Concilii.

In

In magna Aula medio (verba
 sunt fidedigni Thomæ de Aquino Nea-
 politani Clerici Regularis) *In magna*
Aula medio, ubi erant congregati S. Tri-
dentinae Synodi Religiosissimi Prasules ac
doctissimi Patres, mensa extabat sacro
librorum pondere gravis, in qua hi sacri
Codices conspiciebantur: Sacra Scriptu-
ra, Sanctiones ac decreta Pontificum, S.
THOMÆ SUMMA; ;Ergò solus ipse
 Doctorum omnium eo decore exornatus
 est eaque gloria? ; Solus rebus fidei ac mo-
 rum definiendis adstitit Ductor? ; Nennè
 cæ-

cæteri S. Patres quammaximè collustra-
 verunt Ecclesiam Dei; Nonnè singulorum
 Opera spectatam spirant pietatem, solidam-
 que produnt Doctrinam? Sèd quid, Au-
 ditores gravissimi, ; nùm illic universi non
 interfuerunt? Interfuerunt certè; *Vox enim*
Sermonum S. THOMÆ ut vox multitu-
dinis. Sapienter quidè quærit Chrysosto-
 mus cur primam Petri concionem ante re-
 liquos Apostolos habitam sic Divinæ Litte-
 ræ narrent: *Stans cum undecim levavit*
vocem suam & locutus est eis, ; an omnes
emisere vocem? Nequaquam; attamèn Com.

1710

munem, respondet, vocem edebant & Petrus omnium erat os, sed adstabant illi undecim comprobantes suo testimonio ea quæ ab ipso dicebantur.

Haud aliter meherclè ex SANCTI THOMÆ ore alij Sancti Patres loquuntur, *Communem vocem edunt, siquidè illorum Scripta nedùm didicit, verùm bibit etiàm ac penè exhausit, obscura quæque reseravit, incomposita rededit in ordinem, prolixa in pauca contraxit, nihilque laboravit nisi ut integrum & incorruptum veritatis depositum custodiret.*

Co-

Colenda tantum, inquit lepidissimè P. Gra-
veson, Antiquitatis canitie delectatus;
Idcirco astant pariter comprobantes suo
testimonio ea que ab ipso dicuntur, cum
 Clemente VIII. *EFVS Eloquium Divinum*
Doctrinamque Cœlestem ac miraculis ple-
nam vocant, cum eodem omnia sine ullo
prorsus errore fatentur conscripsisse, cum
 Joanne denique XXII. quotquot scripsit ar-
ticulos non absque speciali infusione per-
fecisse asseverant; Splendida sanè encomia;
 verumtamèn inferiora uno Christi Domi-
 ni verbo BENE, quod S. Doctorem supra
 Terri-

Terrigenas longè extollit arque Angelis
æquat.

Quòd si Alexander Magnus cum ad
Achilis tumulum accedisset, eum fortuna-
tum dixit qui suarum laudum præconem
invenisset Homerum, & quàm fortunatus
erit qui ab ipsa VERITATE celebratus est?
Si, attestante Tullio, conspicuus est qui lau-
datur à laudato Viro, & quàm conspicuus
erit qui plausum meruit illius qui nullis lau-
dibus eget? & At ut quid profana? Abraham
commendavit Deus, agebat olim Chryso-
tomus, & quis ipsius merita commemoranda

SUS-

suscipiet? Deus THOMAM commendavit:

Silete linguæ; Non plus ultra; Id unum

instar cunctorum præconiorum est, BENE

SCRIPSISTI DE ME. BENE, *brevitatem,* Sixtus

Senens.

videlicet, *copiam, claritatem, securitatem,*

quas nulli unquam, vel ante vel post TE,

connectere accidit, amico, & indissolubili

pacis fœdere conjunxisti; BENE, nam den-

sis caliginibus ignorantiaë procùl fugatis,

clarissimo Ecclesiam meam splendore cir-

cumdas; BENE SCRIPSISTI DE ME,

Theologiaë Principem TE constituo, neque

alius in ista Scientia Dux est sequendus.

D

O

O Nos proindè felices, queis talem
 Magistrum sectari præscriptum est. Tibi,
 Benignissime Præsul, tibi referimus id re-
 gium beneficium acceptum; Tu dedisti no-
 bis DOCTOREM JUSTITIÆ; Per te Scho-
 larum SOL MICANTISSIMUS coruscum
 huic Collegio lumen emittit; Per te, in-
 quam, qui cum verbis, tum Pastoritiis Lit-
 teris animos ad illius amorem nostros ac-
 cendis. Sequamur igitur, Nobilissimi Juve-
 nes, tot stimulis excitati anhelis passibus
 Amantissimum & Venerabilissimum Nos-
 trum DOCTOREM THOMAM; In eo no-
 bis

bis est acutus mucro ut victorias ab Chris-
 tiani nominis hostibus extorqueamus; Ut
 Catholica defendamus Dogmata est præ-
 sidium inexpugnabile; Sunt secreta Docu-
 menta, Scripturæ Sacræ, Traditioni, atque
 Patribus consentanea; Est demùm DOC-
 TRINA ILLUSTRIS non modò ab Aca-
 demiis, non modò á Religionibus, non
 modò á Summis Pontificibus, sed, loqua-
 tur Divus Vincentius, à *Papa Jesu appro-*
bata; Hæc est Via quæ ducit ad Vitam,
 non declinemus ab ea neque ad dexteram,
 neque ad sinistram. Fiat. Fiat.

UVA. BHSC. LEG.11-2 n°0875

UVA. BHSC. LEG. 11-2 n°0875